

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de vigilia. cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

tur, verum etiam iudicis grauius futurum sibi supplicium comparat in inferno. Ille enim seruus (vt in euangelio legitur) qui cognouit voluntatem domini sui, & non se præparauit, & non fecit secundum voluntatem eius, plagi vapulabit multis. Ne igitur æterni ignis magis omnibus expaescendo tormento obnoxij sim post præteriti delicti pœnitentiam, ad iustitiae capesenda opera accingamur, auxilium a domino implorantes, vt ea quæ nos facere iussit, ipso adiuuante faciamus, & quæ fieri vetuit vitemus. Ita Christianæ hereditatis, quæ omnem nostræ æstimationis computationem superat, consortes esse merebimur, cum ipse

Luc. 12 Christus dicat: Qutcumq; fecerit voluntatem patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, soror, & mater est, quæ si diceret: Is mihi in cælesti regno erit coniunctissimus, atq; arcta in primis cognitione copulatus, q; hic in exequendis dei mædatis mihi proximus effici studuerit, vt sit particeps Christi gloriae, qui Christi prius extiterit obedientiæ comes. Cæterum quoniam vndiq; insidiæ, vndique laquei nos circumdent, magnopere nobis vigilandum erit, ne in illis incidamus. Non incongrue igitur post mandatorum tractationem de vigilia differemus.

De vigilia. Caput. VI.

Vitæ mortalium tempus quam breuissimum est, ipsi senes parum se vixisse conqueruntur. Sed cū vita vigilia sit, nonne etiam tanto minus viuit aliquis, quanto plus quieti ac somno indulget? Nolo tamen vt extendendæ in longius spatum vitæ gratia, vigiliæ obseruatio te delectet, sed ea dunt axat de causa ut & a vitij facilius abstineas, & virtutibus proficias magis. Vigilando autem vtrumq; effici posse facile nobis persuadebimus, si noui veterisq; instrumenti fidelia testimonia audire voluerimus. Clamat in euangelio dominus: Vigilate & orate ne intretis in tentationem. Periculum ergo imminet illis, qui ultra naturæ necessitatem dormiunt, ne carnis diabolice tenta-

De spe Liber II.

III.

tionibus superati delinquent. Nam & si spiritus promptus est ut obediat deo, caro tamen infirma & ad vitiū prona, nisi vigilie freno teneatur, facile corruet. Cuius quidem periculi minime ignarus apostolus Petrus, nostræ salutis prospiciens, ait : Sobrii estote & vigilate, quia aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiēs circuit, quærens quem deuoret, cui resistite fortes in fide. Vigilantia primo opus est, ne imparatio opprimatur; deinde fide, ut resistamus & vincamus. Quod si saepius vincere contigerit, etiam virtute proficere contingat. Superatis enim nequitiae suggestionibus, restat ut ad bonorum operationem conuertamur. Ad hæc autem perficienda non sufficit nostra fragilitas. Nisi enim dominus ædificauerit domum, inuanum laborant qui ædificant eam. Ope igitur indigemus diuina, quæ precibus ipetratur, dicente domino, Petite & dabitur vobis. Precationibus vero offerendis nullum tempus magis idoneum esse horis nocturnis, nullum accommodatius esse creditur. Atq; ideo propheta hortatur nos, dicens, In noctibus extollite manus vestras ī sancta, & benedicite dominum. Nox itaq; meditationum mater est, dies actionum, has inter se vices partisse vindicentur, quandoquidem saluator quoq; noster ut huius rei nobis documento esset, per diem docuisse in templo, noctu autem in monte Oliveti exiens orasse perhībetur. Noctu ergo surgentes meditando atque orando quæramus cum sanctis mulieribus virtutum aromata ut illis vngamus Iesum. Si cum sanctimoniae odore ad se venientes conspexerit, qua pietate est, iucunde grantanterque suscipiet, & in nobis implebitur dictum illud, Beati sunt serui illi, quos cum venerit dominus, inuenierit vigilantes. Præterea quemadmodum ætas vitæ nostræ breuis est, ita & incerta. Plurimos frustratur sperata senectutis expectatio. Denique quis est qui unum diem, immo unam horam a mortis periculo alienam possit sibi promittere ? Quam multos dum sanū ambulant, dum fabulantur, dum rident, vel casus exterior, vel morbus interior repente deñcit & extinguit?

1. Petr. 5.

Psal. 126.

Psal. 133.

G 3

In eo itaq; nostræ saluti consulitur, quod saluator ait,
 Videte, vigilate & orate, nescitis enim quando tempus
 sit. Sicut homo qui peregre profectus reliquit domum
 Mar. 13 suam, & dedit seruis suis potestatē cuiusq; opis, & ianitor
 præcepit ut vigileret. Vigilate ergo, nescitis enim
 quando dominus domus veniat, sero, an media nocte,
 an gallicantu, an mane, ne cum venerit repente, inueniat
 vos dormientes. Ac ne solis discipulis id præce-
 ptum quis diceret, quod vobis dico, inquit, omnib⁹ di-
 co vigilate. Dominus domus huius, id est, corporis hu-
 mani est Christus, serui sunt quinq; sensus, ianitor an-
 ana; hæc si bene vigilauerit, sensus ipsi ad bene operan-
 dum recte disponentur. Isto autem modo expectatus
 dominus cum venerit, neque in seruis, neque in ianito-
 re quod condemnnet inueniet. Tametsi dominus noster
 in fine seculorum venturus sit, vt simul omnes iudicet,
 cuiusque tamen merita in exitu vita discutit, & singu-
 lorum facta dijudicat. Qualis ergo quisque nunc dece-
 serit, talis etiam in illo ultimo iudicio cum corpore
 apparebit. Vigilare itaque iubemur, ne mors impara-
 tos occupet. Et quoniam nescimus diem neque horam,
 Semper est vigilandum. Semper autem vigilat, qui sem-
 per a malo abhorret: & bonum, vt deo placeat, agere
 pro viribus non cessat. Fieri quidem nequit, quin
 partem aliquam temporis quieti cedamus, cum no-
 stræ conditionis imbecillitas, vt cibo, ita somno quo-
 tidie indigeat. Sed audeo dicere, quod somnus quo-
 que iusti vigilia sit. Nam ubi diurna opera pie religio
 seque peregit, & ante somnum quæ deo grata sunt co-
 gitauit, etiam post somnum quæ cogitauerat perfice-
 re maturat. Ideoque citius expurgiscitur & exurgit, vt
 quanto minus dormierit, tanto plus apud deum meri-
 ti bene operando sibi comparet. Igitur non plures ho-
 ras dormitioni impartit, quam naturæ necessitas po-
 stulat, vt totum quod superest, semper in dei laudem,
 aut orando, aut aliquid aliud agendo expendat. Si
 quod momentum otio transierit, illud sibi deperisse ar-
 bitratur. Porro satis erit, sex horas ad medium no-

De spe Liber II.

113.

Etem somno dare , a media vero nocte Romano ritu
initium diei capere , nisi aliqua corporis imbecillitas lo-
giorem sibi quietem exegerit . Iste autem a media no-
cte ad sacrificia laudis deo offerenda exurgendi mos
Omnibus monachorum collegijs iam inoleuit , & quod
ecclesiæ instituto probatum appareret , id sequi , id curare
atque amplecti saluberrimum esse sentimus . Sic olim
sanctissimi viri prædicaucrunt . sic docuerunt , sic suo ex-
emplo factitandum ostenderunt . David ipse , quem de-
us præ omnibus Iudeæ regibus dilexit , Memor tui (in-
quit) de nocte nominis tui domine , & custodiui legem
tuam . Et iterum , Media nocte surgebam ad confitendum
tibi . Isaias qui cuncta quæ euangelistæ narrant , multo
anteq; euenirent p̄dixit , ipse amore in deum accensus ,
ait , Anima mea desiderauit te in nocte , sed & spiritu
meo in præcordijs meis de mane vigilab⁹ ad te . Iere-
mias quoque ante sanctificatus quam natus , futuram
HIEROSOLYMAE euersionem lugens , & pre-
cibus misericordiam implorandam suadens , nullas ef-
ficatores fore credidit , quam quæ nocturno tempore
factæ fuissent . Ideo consurge (inquit) lauda in nocte , Thren. 2.
in principio vigiliarum effunde sicut aquam cor tuum
ante conspectum domini . Et in euangelio legimus Lucæ. 2.
pastoribus vigiliis noctis agentibus angelo adueni-
ente saluatoris nativitatem fuisse nunciatam . Cuius
memoriam ecclesia quoque a media nocte (tunc enim
de virginē editus creditur) celebrare consuevit . Tunc
etiam cum in templum puer I E S V S est illatus ,
ANNA PHAN YELI filia redemptorem I- Ibidem
rael agnouit sanctorum vigiliarum merito , quia non
discedebat de templo , vt euangelista ait , ieiunij ,
& obsecrationibus seruiens nocte ac die . Paulus apo-
stolus cum S y L A discipulo in carcere positi , media
nocte deo laudes decantant , & carceris fundamenta
quassantur , ostia reserantur , vincula soluuntur , & ipsi
non refragante , sed rogante magistratu liberi dimit-
tuntur , in tantum profuit nocte intempesta ad hymnos
deo reddendos exurrexisse . Hos æmulando tu qui san-

Act. 15.

G

pro.4.

Etus es, ama vigilias, vt sanctior sis, & tu qui peccator es, vt citius veniam impetres. Artifices partem noctis suo vendicant labore, vt quo plus operis confecerint, plus lucri consequantur. Quod ergo illis pro adipiscenda pecunia non est iniucundum, saepe enim cantant dum exercentur, hoc tibi molestum esse poterit pro lucranda cœlesti gloria. Nimum delicatus es, ne dicam stultus, si tantum boni tibi parare posse speras tota nocte stertendo. Illis tantum & nocte & die dormire satius esset, de quibus dicitur, Non dormiunt nisi cum male fecerint, qui ideo peruvigilant, vt latrocinentur, vt furentur, vt crapulentur, vt libidini luxuriæque satisfractiant. Minus enim peccarent, dum dormiunt nihil agendo, quam male agendo dum vigilant. Tales vigiliæ tam fugiendæ sunt, quam hæc de quibus loquuntur, expetendæ. His aduersos mortiferæ voluptatis illecebras armamur, his diabolî vires frangimus, & indies efficiamur fortiores. In his orando, legendo, meditando, quam suauis est dominus gustamus. Per has mundatur animus, acuitur intellectus, mens ad cœlestia contemplandæ erigitur, & gaudia illa quæ eloqui nescit, se interdum sensisse miratur. Hæc sunt sanctorum vigiliarum dotes, hæc commoda, quæ si tanta non essent, immo si minora forent quam dicimus, vigilandum tamen nobis esse suaderem, ne somnolentiæ damna subire cogamur. Quæ nunc nosse operæ premium erit, vt mali comparatione bonum ipsum quanti faciendum sit, magis patescat,

De malo somnolentiæ. Ca. VII.

Cuius longior quam natura postulat fuerit somnus, non solum bene agendi tempus perdit, sed etiam ipse advitia promptior fit, dum corpori magis quam animo obsequium præstat. Raro videbis eos qui somniculosi sunt, a luxuria libidinibusque abstinerere. Cum crapulati fuerint, graui sopore premuntur, quos ronchizantes non facilius excites quam sylvestres ursos, aut vitulos marinos. Putas expecti ad orationes procumbant, vel ad decantandos